

kast den 18. november 1948 uden afstemning.

Resolutionen udtaler, at forsamlingen har mærket sig visse delegationers ønske om, at så mange stater som muligt deltager i rådets virksomhed, og anbefaler, at medlemmerne overvejer problemet under hensyn til diskussionen i udvalget og fremsætter mulige forslag overfor generalsekretæren.

14. Geografisk fordeling af medlemsskabet i det økonomiske og sociale råds underordnede organer.

I 2. og 3. udvalgs fællesudvalg angreb Argentinas repræsentant rådet, fordi det efter hans mening ikke tilstræbte en geografisk retfærdig fordeling ved afstemningerne om valg af medlemmer til rådets kommissioner, underudvalg m. m. Han støttedes bl. a. af Columbia og Cuba, og de tre lande indbragte i fælleskab et resolutionsudkast, hvortil Frankrig og Belgien stillede ændringsforslag. De fremsatte udtalelser kritiserede bl. a., at genvalg fandt sted for hyppigt, og et enkelt medlem ønskede rotationsprincippet udtrykkelig udtalt i resolutionen; andre udtalte tvivl om nødvendigheden af, at de 5 stormagter var medlemmer af alle de omhandlede kommissioner. De, der forsvarede rådet, gjorde bl. a. gældende, at valgene var hemmelige, således at en strengt geografisk fordeling kun kunne gennemføres ved hjælp af nye og indviklede regler, og fremhævede, at de 5 stormagters indvalg i kommissionerne skyldtes deres betydning for verdens økonomiske struktur. Rådet fortjente efter de-

res mening ros, ikke kritik, når 40 stater ud af 58 medlemsstater var repræsenteret på de 120 poster, der var i de omhandlede kommissioner.

Fra dansk side fremhævede minister Borberg, at en strengt geografisk fordeling hverken var retfærdig eller effektiv, og at den var uacceptabel, fordi den var uigennemførlig i praksis. Hvis princippet anvendtes strengt, ville medlemsstaterne ved at nægte at deltage i visse udvalg selv kunne bestemme, i hvilket udvalg de ville sidde. Der var lande, der økonomisk ikke kunne overkomme at være med i kommissionsarbejdet, og andre, navnlig yngre lande, der ikke kunne afse mandskab dertil. Da det var regeringsrepræsentanter, der i rådet foretog valgene, kunne lande, der ønskede at blive valgt ind i kommissioner og udvalg, henvende sig til de andre landes regeringer herom.

Udvalget vedtog med 41 stemmer (deriblandt de nordiske landes) et resolutionsudkast, som plenarforsamlingen godkendte uden afstemning den 18. november 1948. Forsamlingen mærker sig ifølge denne den interesse, visse delegationer har vist for en forbedring af det økonomiske og sociale råds arbejde og for en tilknytning af det størst mulige antal medlemmer til rådets forskellige virksomheder og henstiller til medlemmerne at overveje problemet under hensyn til den stedfundne diskussion samt at fremsætte deres forslag for generalsekretæren.

X. Sociale spørgsmål, internationalt hjælpearbejde m. v.

I. Rådgivende social forsorgstjeneste.

I løbet af 1948 har De Forenede Nationer organiseret forskellige former for rådgivende bistand for medlemmerne med hensyn til social forsorg. Det drejede

sig om studieophold i udlandet, oplysningsarbejde angående social forsorg verden over, udsendelse af sagkyndige rådgivere til medlemsstaterne o. s. v. Det økonomiske og sociale råd vedtog på sin